

Звернення

Звернення традиційних Українських Церков до вірних та до всіх людей доброї волі

Сказав Господь:

«Шукайте ж спершу Царства Божого і правди Його, а все це додасться вам» (Мт. 6, 33)

Дорогі у Христі брати і сестри!

Двадцять років тому наш народ підтвердив свій вибір — жити у самостійній, незалежній державі. Перед нами відкрилися великі можливості, а разом з тим з'явилася і велика надія, що нарешті, після століть поневолення і розділень, наша держава духовно й матеріально розквітне.

Відтоді минуло два десятиліття, позначених і здобутками, які маємо цінувати, і гіркими розчаруваннями, через які, однак, не слід впадати у відчай.

Всім зрозуміло, що українське суспільство не може зупинитися на досягнутому. Тим більше, що виросло нове покоління українців, не обтяжених вадами радянського минулого. Хочеться, щоби вони жили краще та свої перші кроки у самостійному житті робили в суспільстві з правдивими й міцними підвалинами.

Нині є принагідний час, аби спитати власне сумління та один одного — в чому причина наших тривалих негараздів та як налагодити гідне життя суспільства?

Бог дав нашому народу все необхідне — родючі землі, бажання і вміння працювати, мирну вдачу, державну незалежність та багато іншого. Найголовніше ж — Бог дарував кожній людині особисту свободу, здатності розуму й віри, щоб ми могли пізнавати Його благу волю, любити і творити добро.

Але чи використовуємо ми ці Божі дари як належить?

Людина — насамперед духовна істота. Її зовнішні успіхи чи поразки є наслідком доброго чи хибного духовного життя. Це є справедливим і для всього суспільства. Тому не будемо шукати винних ззовні — головна причина негараздів прихована в нас самих, в духовній кризі, яка роз'їдає наше суспільство.

За десятиліття панування безбожництва серед багатьох укорінилася думка, що перше місце у житті належить матеріальним речам. Для таких людей

багатство і можливості, які воно дає, стали ідеалом і сенсом життя. Але матеріальне багатство при духовній убогості завжди породжує в людині гедонізм (гонитву за насолодами) та егоїзм (самолюбство), які призводять до корупції, тобто руйнування, у всіх сферах життя — державній, політичній, суспільній та особистій.

З року в рік багато хто переконує народ, що подолати негаразди та досягти справжнього загального блага можна лише тоді, коли успішно працюватиме економічна структура держави. Але першоджерело суспільних негараздів — не матеріальна, а духовна убогість! Тому справді подолати різного роду кризи ми зможемо лише шляхом зміни суспільних і особистих пріоритетів, коли на перше місце стане не тимчасове, матеріальне, а вічне, духовне — те, що залишається цінним навіть після смерті.

Згадаймо слова Євангелія: «Глядіть, остерігайтеся користолюбства, бо життя людини не залежить від багатства її маєтку» (Лк. 12, 15). Без духовного фундаменту будь-які реформи та зміни залишаться безплідним замкненим колом, у якому суспільство блукає вже не один рік. Здорову ж державну спільноту зможемо побудувати лише на основі традиційних для нашого народу духовних засад, утвердження яких зміцнить і матеріальний добробут — але аж ніяк не навпаки!

Такими засадами є:

1. 1. Поставити на перше місце в житті Бога і Його правду: «Кращий для мене Закон уст Твоїх, ніж тисячі золота й срібла» (Пс. 119, 72).
2. 2. Пам'ятати, що кожна людина є образ Божий, Господнє творіння і Його улюблена дитина: «Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми діти Божі. А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові...» (Рим. 8, 16—17).
3. 3. Те, що шануємо і цінуємо в собі та для себе, переносити на всіх інших людей, — таких же Божих дітей, як і ми: «Як хочете, щоб робили вам люди, так і ви робіть їм» (Лк. 6, 31).

Дорогі у Христі брати і сестри!

Ми закликаємо всіх людей доброї волі — незалежно від релігійної, національної, політичної приналежності — засвідчити соборність, розкрити духовний потенціал, даний Богом нашому народу, та утвердити в суспільстві принципи любові, справедливості й взаємодопомоги. Єднання суспільства навколо цих духовних ідеалів, громадська самоорганізація та взаємна підтримка — найкращий захист в умовах політичних та економічних криз.

Особливо ж ми звертаємо свій заклик до тих, хто має авторитет і повагу людей, мудрість та життєвий досвід: об'єднаймо свої зусилля для служіння українському народу! Разом ми зможемо сформуванати активну і плідну громадську позицію щодо визначних питань суспільного життя.

Переконані, що лише у вільному діалозі нам може відкритися живе мислення, яке спонукатиме кожного до особистої відповідальності за ближнього, за свою громаду та свою країну — мислення, сповнене правди, здатне звершити духовне оновлення суспільного життя.

Того, хто прагне досягнути кращого, попереду чекає велика праця, духовний подвиг. Ми віримо, що Дух любові й мудрості в людських серцях переможе оману й неправду. Ми також закликаємо молитися про кожного, хто береться за добру справу духовного оновлення.

І нехай Всемогутній Господь, у Трійці Святій Єдиний, благословляє й допомагає нам усім чинити свій особистий подвиг на цьому шляху!

Звернення опрацьоване представниками Української Православної Церкви, Української Православної Церкви Київського Патріархату та Української Греко-Католицької Церкви і оприлюднене у присутності Глав і представників цих Церков на зустрічі 1 грудня 2011 року